

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הררכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

יום טוב פסח
שנת תשפ"ו

גליון
ק"ג

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- א ריכטיגער סדר היום -

מחנכים דארפן זיך אינדערפרי מיט א זיין

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לב):
"ארבעה צריכינ חזוק, ואלו הן, תורה ומעשים טובים, תפלה ודרך ארץ", פיר זאכן דארפן פסדר האבן חזוק, תורה, מעשים טובים, תפלה און דרך ארץ. וואס מיינט דרך ארץ? ארויסצוגיין ארבעטן פאר פרנסה (רש"י, עיני דבור המתחיל דרך ארץ); יעדער מענטש דארף האבן חזוק צו וועלן אויפשטיין אינדערפרי און גיין צו זיין ארבעט, אבער מחנכים דארפן האבן פיל מער חזוק אין זייער ארבעט, ווייל 'עבודת החינוך' איז זייער א שווערע און אחריות'דיגע ארבעט.

דער הייליגער רבי האט אמאל געפרעגט איינעם פון זיינע תלמידים וואס איז געווען א מלמד (שיחות הר"ן, סימן רמ): **"וויפיל פארדינסטו א וואך ש"כר לימוד? צעטייל דיין געלט אויפן טאג און אויפן שעה, וויפיל קומט דיר אויס צו מאכן א מינוט? ממש קליין געלט, קומט אויס אז דו קענסט פארליין די וועלט און יענע וועלט פאר בלויז אפאר דאלער, ווייל ווען מען גנבעט געלט פון א צווייטן קען מען דאס באצאלן און יענער קען דאס מוחל זיין, אבער ווען מען איז מבטל תורה פון קינדער קען מען דאס נישט באצאלן און מען קען דאס נישט מוחל זיין."**

מחנכים דארפן וויסן דאס גרויסע אחריות פון זייער ארבעט, אז זיי ארבעטן מיט אידישע נשמות. מען מוז קומען צייטליך אין פתה, און מען דארף שוין דארט זיין צען מינוט פאר די באשטימטע צייט, צום ביישפיל, אויב מען דארף זיין אין פתה ניין אזויגער, דארף מען שוין דארט זיין: צען צו ניין.

פארנוואס? ווייל ווען מען ארבעט אין א אפיס דארף מען זיך נישט מיט א זיין איידער מען הייבט אן דעם טאג, מען קען עפענען דעם קאמפיוטער און גלייך אנהייבן צו ארבעטן, אבער א מחנה דארף זיך מיט א זיין און זיך דערכאפן דעם אטעם אינדערפרי פדי צו קענען אויפנעמען די קינדער מיט א שמיכל, דעריבער מוז מען שוין זיין אין פתה כאטש צען מינוט פאר די צייט.

ווי אזוי צו פועלן ביי מחנכים צו קומען צייטליך?

מנהלים און מנהלת'ן וואס ווילן פועלן ביי זייערע איינגעשטעלטע צו קומען צייטליך אין פתה, דארפן וויסן: אראפערקענען געלט פון א מחנה וואס קומט שפעט, וועט גארנישט אויפטון, דאס וועט זיי נישט מאכן קומען אין צייט, ווייל קיינער ארבעט נישט אין א מוסד בלויז פארן געהאלט; מען קען פארדינען פיל מער געלט אין אנדערע פרנסות, ווער עס נעמט אן א פאסטן צו ארבעטן מיט קינדער, טוט עס נאר ווייל ער וויל לערנען מיט אידישע קינדער די הייליגע תורה, יראת שמים און מידות טובות, ער האט בכלל נישט אינזין דאס געלט.

וואס דען זאל מען טון? מען דארף רעדן צו די איינגעשטעלטע שיינערהייט, נאכאמאל און נאכאמאל, ווי הייליג זייער ארבעט איז, אז זיי ארבעטן פארן אייבערשטן; דער אייבערשטער כבכול איז אין פתה און הערט ווי מען לערנט מיט די קינדער, ער ווארט צו זען ווי מען רעדט צו די קינדער פון אמונה און פון יראת שמים, און דערפאר מוז מען אנקומען אין צייט.

חיזוק פאר איינער וואס קומט יעדן טאג שפעט?

א מלמד האט מיר אמאל געזאגט אז ער דארף חיזוק צו זיין צייטליך אין פתה, ווייל ער איז בטבע א פארשלאפעטער און קען נישט זיין צייטליך צו גארנישט, האב איך אים געזאגט: **"אויב דו קענסט נישט האלטן קיין זמנים דארפסטו זיך אפזאגן פון מלמדות."**

עס עקזיסטירט נישט קיין חיזוק פאר איינער וואס קומט יעדן טאג שפעט, מען דארף אים זאגן איין זאך: **"אדער קומסטו צייטליך, און אז דו קענסט נישט זיין צייטליך - זאלסטו זיך זוכן א צווייטע פרנסה."**

עס איז נישטא קיין מחילה און תשובה - פאר איינער וואס קומט יעדן טאג שפעט, ווייל דער גאנצער טאג איז נישט ווי עס דארף צו זיין ווען מען הייבט עס אן שפעט.

איין תשובה קען אפער זיין, דאס וואס דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ניאוף חלק א, סימן מא) ווער עס האט געזינדיגט אין הארבע עבירות זאל עוסק זיין אין הפצה, ער זאל צוריק ברענגען אידישע קינדער צום אייבערשטן, דאס איז א תיקון פאר אלע הארבע עבירות.

א ריכטיגער סדר היום איז דער שליסל צו הצלחה

עס איז דא א הערליכע קונטרס וואס מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט געשריבן מיטן נאמען 'סדר הישיבה', וואס רעדט ארום איבער דאס וויכטיגקייט פון איינשטעלן דאס לעבן מיט א מסודר'דיגע סדר היום. מוהרא"ש שרייבט דארט (אות א): **"דער שליסל צו הצלחה פאר יעדן מענטש איז געוואנדן אין דעם אויב ער האט**

א מסודר'דיגע סדר היום.

מוהר"א ש' איז עס מסביר מיט א משל צו די מערכת השמים: שטעלט אייך פאר אז די זון זאל איין טאג פארשפּעטיגן און אויפשיינען נאכמיטאג אנטשטאט אינדערפרי... דאס קען דאך קיינמאל נישט פאסירן, ווייל דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט א געוואלדיגע פינקטליכקייט, ווי מען זאגט ביים דאווענען (תפלת ערבית): **"ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו"**, דער אייבערשטער געבט פאר יעדן שטערן און מזל זיין פינקטליכן פלאץ וואו ער דארף זיין, און אלעס דרייט זיך מיט א שטארקע סדר. דאס זעלבע איז ביי א מענטש: אויב מען וויל מצליח זיין אין לעבן, מוז מען זיין מסודר, זיך לייגן אין צייט און אויפשטיין אין צייט.

כל שפן וכל שפן מנכים וואס ווילן מצליח זיין אין זייער הייליגע ארבעט, דארפן זיכער גיין שלאפן פרי, כדי זיי זאלן קענען אויפשטיין פרי און דאווענען פרי, [א גוטער מלמד דאווענט שחרית זיבן אייגער], ווייל אזוי האט מען נאך צייט נאכן דאווענען זיך צו דערכאפן דעם אטעם, און זיך קענען אביסל מ'שב זיין איידער מען דארף אריינגיין אין פתח.

מנכים וואס לויפן נאך דעם טאג; זיי גייען שלאפן שפעט און שטייען אויף שפעט, זיי דאווענען שפעט און לויפן צו די קינדער מיט די נשמה אין די האנט, גייט דאס זיכער אויף די חשבון פון די קינדער, און זיי טוען נישט זייער ארבעט ווי עס דארף צו זיין.

אויסניצן דעם אנהייב טאג פאר תורה ותפלה

מען טאר נישט אוועקגעבן אינדערפרי צופיל צייט ביים עסן פרישטאג. צופרי איז נישטא קיין צייט פאר לאנגע סעודות, נאר אויף צו עסן א קלייניקייט, כדי די קינדער וואס האבן נאכנישט געגעסן אינדערהיים זאלן נישט אריינגיין אין פתח הונגערדיג, און נאך א קורצע צייט דארף מען אנהייבן דעם טאג מיט א פייער צו דאווענען און לערנען.

עס איז זייער וויכטיג צו געבן צו עסן ברויט פאר די קינדער, כדי מען זאל זיי דעמאלט קענען אויסלערנען הלכות: ווי אזוי זיך צו וואשן, אז מען דארף אנכאפן די ברויט מיט אלע צען פינגער ווען מען מאכט די ברכה פון המוציא, און מען דארף בענטשן ברכת המזון אינעווייניג, אבער

דאס זאל מען טון ביי מיטאג.

ווייל אינדערפרי איז די קאפ נאך שארף און די קינדער זענען אויסגערוט, מיט יעדע מינוט שפעטער ווערן די קינדער מער און מער פארשלאפן, ביז סוף טאג - וואס דעמאלט קען מען שוין גארנישט טון מיט די קינדער, דעמאלט האלט מען זיי בלויז ווייל מען קען זיי נאכנישט אהיימשיקן, דעריבער איז א גרויסע שאד אוועק צו געבן די שענסטע מינוטן פון טאג פאר לאנגע סעודות, ענדערש זאל מען אנהייבן דעם טאג מיט תורה ותפלה, און נאכמיטאג זאל מען פראווען א לאנגע סעודה.

אין אנהייב ווען מיר האבן געעפנט אונזער תלמוד תורה "היכל הקודש" פלעגן מיר בכלל נישט געבן פאר די עלטערע קינדער פרישטאג, די קינדער פלעגן עסן אינדערהיים, ניין אזייער איז מען שוין אריין אין פתח און אנגעהויבן צו דאווענען, למעשה האבן מיר שפעטער אנגעהויבן צו געבן פרישטאג פאר די קינדער, ווייל מיר האבן געזען אז עס האט פאסירט אז געוויסע קינדער האבן נישט אנגעיאגט צו עסן אינדערהיים, און צוליב דעם האט מען זיך שטארק געמושטעט מיט זיי א גאנצן טאג, ווייל א קינד וואס עסט נישט געהעריג איז זיין מח נישט דא, ער הערט נישט וואס מען רעדט צו אים און קען זיך אויפפירן מיט חוצפה. אבער איך האב געזאגט פאר אונזער מנהל פון תלמוד תורה ער זאל אכטונג געבן עס זאל נישט אוועקגיין צופיל צייט פון פארמיטאג ביים עסן פרישטאג.

צוויי קעגנזייטיגע כחות אינאיינעם

מנכים דארפן האבן צוויי קעגנזייטיגע כחות אינאיינעם; מען דארף מחנה זיין די קינדער און זיי אויסלערנען אז מען טאר נישט רעדן ווען א רבי אדער א לערערין רעדט, מען טאר נישט ארויסקוקן פון סידור אינמיטן שמונה עשרה, און מען טאר נישט רעדן מיט חוצפה, און דאס גלייכן; ווי און ביטער איז אויב מען לאזט קינדער טון וואס זיי ווילן און מען איז זיי נישט מחנה.

אבער פון די אנדערע זייט דארף מען געדענקען אז זיי זענען נאך קינדער, און זיי מיינען גארנישט פערזענליך קעגן זייער מחנה. מען טאר נישט טראכטן צו זיך: דאס קינד האט מיר נישט געפאלגט, דערפאר וועל איך ווייזן פארן קינד אז איך בין שטערקער און איך וועל אויספירן... דאס קינד וועט נישט באקומען דעם באלוינונג

וואס אלע קינדער באקומען, אדער וועל איך אים אויסזאגן פאר זיין טאטע'.

אין די זעלבע צייט וואס מען זאגט פאר א קינד וואס צו טון, דארף מען ווייטער ליב האבן דאס קינד און געדענקען אז דאס איז א טייער קינד, א וואויל קינד, נאר פשוט קינדעריש. און מען דארף ווייטער געבן פארן קינד א גוט ווארט, א שמייכל, א גלעט און ווארעמקייט.

עס איז טאקע נישט גרינג צו ניצן די צוויי קעגנזייטיגע כחות אינאיינעם, אבער דורך תפלה, אז מען בעט דעם אייבערשטן: **"הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל מחנה זיין די קינדער אויפן ריכטיגע וועג, איך זאל נישט אריינגיין אין א שנאה צו קיינעם"**, קען מען דאס באווייזן.

נישט נעמען פערזענליך צום הארצן

עס איז א נארמאלע ערשיינונג ביי קינדער אז זיי מאכן אוועק א באלוינונג וואס מען האט זיי געגעבן. סיי אין שטוב ווען די עלטערן זאגן צו א באלוינונג איז אייביג דא א קינד וואס מאכט עס אוועק, און אזוי אויך אין פתח זענען אלץ דא קינדער וואס מאכן אוועק באלוינונגען.

דעריבער זאל מען עס נישט נעמען פערזענליך צום הארצן און זיך אויפערען אויפן קינד, נאר מען זאל אין אנהייב ארבעטן מיט חכמה צו באלוינען די קינדער אויף א וועג וואס אלע וועלן דאס אננעמען גוט, און מיט די צייט זאל מען אויסלערנען די קינדער אז ווען איינער געבט א מתנה, אפילו א קלייניקייט, דארף מען זיך באדאנקען דערויף און זיין פארזיכטיג עס נישט אוועק צו מאכן, כדי יענער זאל זיך נישט באליידיגן.

א מלמד האט מיר דערציילט: ער האט גענומען די קינדער אויף אן אויספלוג, אויפן וועג האט ער געהערט ווי א קינד רופט זיך אן צו א צווייטן: **"די אויספלוג איז גארנישט ווערד"**, דער מלמד האט געשפירט ווי ער פאלט אראפ פון בענקל... ווייל ווער האט דען כח צו נעמען קינדער אויף אן אויספלוג? דאס גאנצע מלומדות איז באמת זייער א שווערע ארבעט, נאר צו דעם ווערט מען אביסל באקוועם וויבאלד מען טוט דאס טאג טעגליך, אבער צו פארן אויף אן אויספלוג וואס איז נישט פונעם געווענליכן סדר - איז ביטער שווער, און דאס געבט אים דער אינגל צוריק אז ער

רופט זיך אן פאר אלע קינדער: "די אויספלוג איז גארנישט ווערד..."

למעשה האט זיך דער מלמד איינגעהאלטן און גארנישט געזאגט פארן קינד בשעת דעם אויספלוג, א טאג דערויף איז ער מיר געקומען פֿרעגן וואס ער זאל טון מיטן קינד.

האב איך געזאגט פארן מלמד אז ער האט זייער גוט געטון מיט דעם וואס ער האט גארנישט געזאגט פארן קינד בשעת מעשה, ווייל עס איז דא א פלל (בראשית רבה כו. ד): "בשעת חדותא - חדותא", ווען עס איז פרייליך - זאל מען בלייבן פרייליך און עס נישט צעשטערן. ובפרט אז ער האט גענומען דעם קינד'ס ווערטער אזוי פערזענליך צום הארצן. אבער למעשה מוז מען דאך מחנה זיין דאס קינד, דעריבער זאל ער זאגן פארן קינד ווען ער איז שוין בארואיגט, אז עס נישט קיין שיינע מדה אוועקצומאכן עפעס וואס א מלמד מאכט, דאס איז נישט קיין דרך ארץ און דער אייבערשטער לאזט נישט אזוי רעדן.

רעדן צו די קינדער פון פשוט'ע יסודות אין אידישקייט

מחנכים דארפן רעדן צו די קינדער פון פשוט'ע יסודות אין אידישקייט; איבער רעדן און שמועסן מיטן אייבערשטן, בעטן דעם אייבערשטן אלעס וואס מען דארף, און אז דער אייבערשטער הערט אויס יעדן איינעם. אזוי אויף אז דער אייבערשטער געפינט זיך איבעראל און מען קען זיך פון אים נישט באהאלטן, פון פיבוד אב ואם, און פון נישט טשעפען אנדערע.

מען טאר נישט רעדן צו קינדער פון זאכן וואס האט צוטון מיט זייערע עלטערן. צו עלטערע בחורים קען מען שוין רעדן פון געוויסע זאכן וואס איז נוגע פאר עלטערן, ווייל זיי הייבן זיך שוין אן בוחר צו זיין זייער וועג אין לעבן, דארפן זיי וויסן ווי אזוי אויסצושטעלן זייער לעבן ריכטיג, אבער צו קינדער טאר מען נישט רעדן פון זאכן וואס האט נישט צוטון מיט זיי.

עס איז א הירוס אין חינוך צו זאגן פאר קינדער זאכן וואס זייערע עלטערן טוען דאס פארקערטע, (אויסער ווען עס האנדלט זיך פון אן עבירה חס ושלום), ווייל קינדער האבן ליב סיי זייערע מלמדים, לערערנים און מגידי שיעור, און סיי זייערע עלטערן, און זיי וועלן ווערן זייער צעמישט הערנדיג אין די מוסד

אנדערש ווי מען טוט ביי זיי אינדערהיים.

נישט רעדן צו קינדער קעגן אויסגעבן געלט

מיר וועלן אנכאפן עטליכע ביישפילן. מען טאר נישט האלטן א דרשה פאר קינדער אז "מען טאר נישט אויסגעבן געלט צו קויפן טייערע קליידער", אדער: "מען טאר נישט אויסגעבן געלט צו קויפן טייערע פארשטעלאכץ", און חוץ מאכן פון די מענטשן וואס קויפן טייערע קליידער, ווייל וואס זאלן די קינדער טון אויב זייערע עלטערן קויפן יא טייערע קליידער און טייערע פארשטעלאכץ?!

אזא שמועס מעג נאר געזאגט ווערן פאר עלטערן, נישט פאר קינדער, ווייל קינדער קענען ווערן זייער צעמישט ווען זיי הערן אין די מוסד אנדערש פונדערהיים. זיי קענען טראכטן: 'אדער איז מיין מאמע א נעבעך ווייל זי קויפט יא טייערע קליידער און פארשטעלאכץ, אדער ווייסן נישט מייע מעחנכים וואס זיי רעדן...'

פאר די קינדער דארף מען זאגן: "מען דארף מכבד זיין די מאמע און וואס זי גרייט אן אנצוטון דארף מען זיין צופרידן".

נישט רעדן צו קינדער בנוגע וואו צו עסן

מחנכים טארן נישט רעדן צו קינדער קעגן די מענטשן וואס פארן אוועק אויף פסח צו האטעלן. עלטערן דארפן וויסן אז פסח עסט מען נאר אין שטוב, אדער ביי די עלטערן אדער ביי זיידעס, מען מישט זיך נישט פסח מיט קיינעם, און מען גייט נישט אין האטעלס, אבער מען קען נישט רעדן פון דעם צו די קינדער. ווייל וואס זאלן די קינדער טון אויב זייערע עלטערן פארן יא אוועק אויף פסח? זאלן זיי נישט מיט פארן? וואו דען זאלן זיי זיין אויף יום טוב? ווער וועט זיי אריינגעמען צו זיך אין שטוב?!

דאס זעלבע איז בנוגע דאס וואס געוויסע מענטשן גייען ארויס מיט די משפחה עסן אין א רעסטוראנט; מען טאר נישט רעדן קעגן דעם צו די קינדער. ווייל וואס זאלן די קינדער טון אויב זייערע עלטערן גייען יא ארויס מיט די משפחה עסן אין א רעסטוראנט? אויב וועלן זיי זאגן פאר זייערע עלטערן: "מיין רבי זאגט אז מען טאר דא נישט עסן", קען חס ושלום פאסירן אז דער טאטע וועט ענטפערן: "דיין רבי רעדט שטותים!" און די קינדער וועלן שוין גארנישט קענען מקבל זיין וואס מען לערנט אין זיי אין די מוסד.

אריינלייגן אין די קינדער דאס הייליגקייט פון א קאפל

נאך א ביישפיל: אויב א קינד קומט אין חדר מיט א געוויסע סארט גלעזער (ברילן), אדער מיט א קליינע הארטע קאפל אויפגעשריבן זיין נאמען דערויף, און דער מלמד האלט אז דאס איז מאדערן; טאר נישט דער מלמד זאגן פארן קינד אז דאס איז נישט קיין ערליכע קאפל, און ווייזן אויף די אנדערע קינדער וואס האבן שיינע גרויסע קאפלעך אז זיי זענען די ערליכע קינדער ווייל זיי האבן גרויסע קאפלעך. דאס מיינט א נארישער מלמד; וואס ווילסטו פונעם קינד? דאס קינד איז דאך גארנישט שולדיג פארן אנטון די סארט גלעזער און די סארט קאפל, זיינע עלטערן האבן אים דאס געקויפט.

א קלוגער מלמד זאגט פאר א קינד וואס קומט מיט נייע גלעזער אדער א נייע קאפל: "וואוו, דו האסט זייער שיינע גלעזער, דו האסט זייער א שיינע קאפל; ביסט א וואוילער אינגל", און אויב ער וויל - קען ער אנרופן די עלטערן און זאגן: "ביי אונז גייט מען נישט מיט דעם". [ביי אונז אין מוסד "היכל הקודש", וויל איך נישט מען זאל פארהאלטן עלטערן וועגן די גלעזער און קאפלעך פון זייערע קינדער].

אז מען וויל אריינברענגען אין די קינדער דאס שיינקייט פון א קאפל, טאר מען עס נישט טון דורך חוץ מאכן פון די קינדער וואס גייען מיט קליינע קאפלעך; נאר דורך רעדן צו די קינדער איבער דאס הייליגקייט פון א קאפל און זינגען פאר די קינדער: "א מחיה קאפל...". דורכדעם וועלן זיי באקומען א טעם אין א קאפל און ווען זיי וועלן עלטער ווערן וועלן זיי זיך קויפן א שיינע חסידישע קאפל.

אז מען וועט אויסשטעלן א ריכטיגע סדר היום, גיין שלאפן צייטליך און אויפשטיין פרי, און איידער מען גייט אריין צו די קינדער וועט מען זיך קענען מיט ליבשאפט, אזוי צו רעדן צו די קינדער מיט ליבשאפט, אויף די ריכטיגע וועג, וועט מען מיטן אייבערשטנס הילף אויפשטעלן ערליכע אידישע דורות וואס וועלן ליב האבן דעם אייבערשטן און זיינע מצות.

וואס טוט מען מיט א קינד וואס ווארפט צוריק א קאמפלימענט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, איך בין א מלמד, און איך פרובירט צו לעבן מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן. איך וויל פֿרעגן וואס צו טון מיט א אינגל אין מיין קלאס וואס יעדעס מאל ווען איך געב אים א קאמפלימענט אינמיטן דאווענען אדער לערנען או ער דאווענט אדער לערנט שוין אדער סיי וואס, ווארפט ער אלץ צוריק די קאמפלימענט, און לכבוד דעם הערט ער גאר אויף צו טון די גוטע זאך וואס ער טוט.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בהר בחוקותי, כ' אביר, ל"ה לעמר, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד המלמד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס זענען דא קינדער וואס ווייסן נישט ווי אזוי צו נעמען גוטע ווערטער, און ווען זיי הערן גוטע ווערטער, אנשטאט דאס אראפשיילינגען - וועלן זיי אנהויבן טון מאדנע זאכן, אדער דאס פארקערטע.

אז דער קינד טוט פונקט פארקערט - זאלסטו אים געבן די קאמפלימענטן פריוואט, געב אים נישט קיין קאמפלימענטן ברבים; פריוואט וועט ער דאס קענען פארדייען.

שטארק זיך מיט דיין הייליגע ארבעט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(עצתו אמונה יום טוב שבועות תשפ"ג)

אז מען פאלגט אן ערליכן איד, האט מען גוטע קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת טהרה, ב' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

דיין זון, הבחור ... גרו יאיר האט מיר געפרעגט צי ער מעג גיין חול המועד צו די פלעי, האט איך אים געזאגט אז עס איז בעסער פאר אים ער זאל נישט גיין. ער וועט גארנישט באקומען דארט; די יונגעלייט און בחורים וואס שפילן דעם שפיל פארקויפן נישט קיין יראת שמים וכו', עס איז זיכער בעסער דו זאלסט אים האלטן מיט דיר חול המועד.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות בנים, סימן טו): "מי שהוא מקטין את עצמו בפני רבו ושואל ממנו כל הספקות", ווער עס האלט זיך קלענער פון זיין רבי, ער פֿרעגט זיין רבי אלע זיינע ספיקות, "אף על פי שרבו מביש אותו", אפילו זיין רבי פארשעמט אים, דאך פֿרעגט ער אים נאך אלץ זיינע שאלות און זיינע ספיקות, "על ידי זה זוכה שיוצא ממנו בן שהוא גדול בתורה יותר מרבו", דורךדעם וועט ער זוכה זיין צו קינדער וואס וועלן זיין גרעסער פון זיין רבי; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ד.) אז דוד המלך פלעגט פֿרעגן זיין רבי מפיבשת אלע זיינע שאלות, האט ער זוכה געווען צו א קינד וואס איז געווען גרעסער פון זיין רבי מפיבשת. דעם זון האט מען גערופן 'כלאב' וואס איז א לשון פון פארשעמען; ער איז געווען אזוי גרויס אז דוד המלך'ס רבי מפיבשת איז פארשעמט געווארן פון זיין גרויסקייט.

וואס האט דאס פֿרעגן א רבי און זיך נישט באליידיגן צו גוטע קינדער? ווייל ווען א מענטש טרעפט א רבי וואס לערנט מיט אים עצות ווי צו האבן א זיס לעבן, עצות ווי אזוי זיך צו דערהאלטן און דער רבי ברענגט אים נאנט צום אייבערשטן, אויב דער מענטש פֿרעגט יעדע זאך און ער באליידיגט זיך נישט ווען דער רבי זאגט אים ווי אזוי זיך צו פירן, וועט סיי ער זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד, און אויך וועט ער האבן קינדער צדיקים. ווייל די קינדער וועלן אויך טון אזוי ווי דער טאטע, זיי וועלן אויך פֿרעגן יעדע זאך און פאלגן; אבער אז דער מענטש גייט אליינס מיט זיין אייגענעם קאפ, אדער ער באליידיגט זיך ווען דער רבי זאגט אים וואס צו טון, וועלן זיינע קינדער אויך גיין מיט זייער אייגענע שכל

און גארנישט האבן.

איך האף אז דו פארשטייט וואס איך שרייב דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע זיינע וועגן.

...

(עצתו אמונה חג הפסח)

תשע"ט

אז עס איז געשמאק אינדערהיים, איז נישט אזוי וויכטיג די פלעים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ז' ניסן, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויף דיין פראגע אויב דו זאלסט שיקן זיינע קינדער צו א פלעי חול המועד; איך בין קיינמאל נישט געווען ביי א פלעי, ביי מייער עלטערן אין שטוב איז געווען אזוי געשמאק, עס האט אויב גארנישט געפֿעלט, מיר האבן אין ערגעץ נישט געוואלט גיין. אויף מייער קינדער שיק איך נישט צו קיין פלעים, איך האלט זיי מיט מיר, איך פרוביר זיי צו מאכן געשמאק אין שטוב אז עס זאל זיי נישט אינטערעסירן די נארישע פלעים.

וואס קען דיר זאגן, וואס ווייס איך פאר מיר וואס צו טון; מאך התבודדות, בעט דעם אייבערשטן זאלסטו וויסן וואס צו טון.

בעיקר זאלסטו זען עס זאל זיין פרייליך אין שטוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים טז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

(עצתו אמונה חג הפסח תשפ"ג)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל /chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370